

Патриаршеска литургия в столичния храм „Св. цар Борис“

На 22 юни – Неделя на Всички български светии, Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи Божествена Литургия в столичния храм „Св. цар Борис“, кв. „Овча купел“.

В съслужение бяха протойерей Димитър Кабуров – председател на църковното настоятелство при храма, иконом Георги Янъков, иконом Ангел Велков и иконом Веселин Арnaudов от храмовото духовенство, заедно с протодякон Иван Петков.

Песнопенията бяха изпълнени от хор „Св. Наум Охридски“ с ръководител д-р Андрей Касабов – и. д. секретар на Софийската света митрополия.

Във връзка с конфликтите в Украйна, Светите земи и Иран, по време на богослужението бяха произнесени допълнителни ектении и молитва за мир.

В края на светата Литургия Негово Светейшество се обърна към вярващите

със слово, в което каза:

„Живеем в объркан свят, повреден от нашите грехове. Навсякъде в природата наблюдаваме порядък и хармония, които свидетелстват за Божията премъдрост, мир и любов. В човешкото общество виждаме противоречия, войни и беззакония. И нищо друго не е причина за тези раздори, освен злобата, алчността, властолюбието и омразата. Това са тези страсти, производни от гордостта, които карат човека да се чувства зле, защото човек, който се е предал на страстите, няма в себе си мир. Той или завижда, или мрази, или отмъщава; по никакъв начин не може да намери истинска, трайна радост за себе си.

В същото време, онези човеци, които търсят Христовия мир, които се борят със своите страсти, дори някой път да живеят в големи притеснения и несправедливости – безбройни са случаите на мъченици, които са пострадали несправедливо, единствено и само за това, че са вярващи, православни християни, следващи Господ Иисус Христос – но в страданията са имали душевен мир и благоразположение дори към своите мъчители. Това не е по човешките сили; с това са проявявали и са свидетелствали, че са получили от Бога Неговият благодатен мир и са разбрали, че са Христови, че техните души и тела не са съсъди на злобата и страстите от този свят, а са приготвени да станат вместилище на Бога, предназначени за вечна радост в Христовото царство.

По повод днешните времена на несигурност и тяхното отношение към личното човешко спасение патриарх Даниил отбеляза:

„Тази нощ има нападения в един район на Иран, където са унищожени ядрените им обекти, бомбардирани от Съединените щати.

Интересното е, че през 2019 г. митрополитът на Морфу Неофит в конференция говори за едно пророчество на кипърски отец, който 2016 г. казва на своите духовни чеда: „ще си пиете кафето и ще чуете как Израел е нападнал ядрените обекти на Иран“. Има и редица други пророчества, които говорят за това, което виждаме, че се случва днес. Същият кипърски отец казва, че „след това нападение ще настъпят страшни събития“.

Говори се за ново преразпределение в сферите на влияние, на материалните ресурси, за нов световен ред; какво предстои – много неща ние не знаем, но изпитваме последиците от онова, което се случва в света, което обаче не е от вяра в Бога и не е с добро намерение – за добруването на човеците. Този свят

в зло лежи и се управлява от неговия княз, който е дяволът (срв. I Йоан 5:19; Йоан 14:30). Той подбужда злобата, алчността, властолюбието у човеците, заслепява умовете и се случват бъркотиите, които днес виждаме.

За християнина всяко едно време е благоприятно за спасение. Нима свети Боян Енравота, който е бил от царския двор, който, след като повярвал в Христос, не е могъл да таи вярата за себе си, знаел е, че сродниците му по плът – княз Маламир, няма да го оставят така, но не се е убоял. Бил е сам, едничък от болярския род, но укрепен от Христовата сила, не се убоял да страда; останал с Христос, устоял във вярата.

Свети цар Борис нима не претърпя препятствия и трудности. Само шепа човеци са били в крепостта в Плиска, когато научават за бунта на над 50 болярски рода, дошли от различни краища на царството. Тогава тръгнали на лития – било празника на свети Боян и Господ направил чудо. Болярите видели големи коне, които ги тъпчели с копитата си и те от страх падали на земята. Петдесет болярски рода с хилядна войска срещу шепа човеци; не с оръжие, но с молитва.

По-късно, лесно ли е било за бащата да ослепи своя син и да го свали от престола? Виждал е, че той разрушава вярата у народа, който поради своята глупост щял да опропасти такова държавно дело – кръщението на цял един народ, просветата във вярата и в благочестивия живот. Бил е истински, грижовен баща, но и съзнава своята отговорност пред Бога за народа, който Той му е подарил.

В смутно време са живели – време на препятствия и изпитания, през които като държавник свети цар Борис преминава чрез вярата в Бога и благочестието – имал е молитвен живот, въздържание, отговорност пред Бога, любов към Бога и човеците; тези изпитания му послужили за спасение, като останал твърд във вярата и е направил онова, което е бил длъжен да направи.“

Патриарх Даниил посочи и примера на себеотдаденост за Църквата в живота на приснопаметните български архиереи:

В днешно време ние помним нашите предшественици – дядо Натанаил Неврокопски, дядо Максим и дядо Неофит – Български архиереи, които дадоха пример за богопосветен живот. Защото от плодовете на Светия Дух, за които св. ап. Павел говори, те имаха и любовта, и радостта, и Христовия мир, имаха дълготърпение, благост, милосърдие, вяра, кротост,

въздържание (срв. Гал. 5:22-23) и силна ревност за отстояване чистотата на вярата.

Вярата е тази, която ни учи как да живеем. Човек живее тъй, както вярва. Някой вярва, че може да живее безгрижно, да прави, каквото си иска, и ще му бъде добре. И му е добре известно време, докато дойдат трудности, после идва отчаянието и човек изпада в недоумение, няма на какво да стъпи, озлобява се и всичкото щастие, с което си е мислил, че ще векува, се изпарява.

А посочените по-горе личности и във време на мир, и във време на трудности, живееха с вярата, търпяха, молеха се, надяваха се на Бога и Божията благодат се проявяваше в техния живот, имаха Христовия мир в изпитанията, любовта към човеците при омраза и несправедливости, и тъй живееха до сетния си дъх. Ние вярваме, че те са придобили благоволение пред Бога.“

Патриарх Даниил завърши словото си с думите:

„На днешния празник, когато празнуваме паметта на всички светии, просияли на родната земя от българския род, благодарим на Бога за това, че е излял Своята милост над нас като народ и е просветил нашите предци. Народът ни е минал през големи изпитания. В бедствие и в мирно време, в опасност и в радост, светиите са показвали как всяко време е благоприятно за нашето спасение, какво да направим, за да сме с Бога, и така до сетния дъх да се устройва царството Божие в сърцата ни, а като си заминем оттук да го наследим.

Светото Евангелие казва: ще чувате боеве и вести за войни... силите небесни ще се разклатят (Мат. 24: 6;29) – заради греховете на човеците... Не е възможно където има грях, да има щастие, да има единство. Но с Божията помощ е възможно ние да се очистваме и да се присъединяваме, да укрепваме в това богочовешко единство – Църквата, а после Бог със Своята сила ще направи така, че да събере всички и светът да бъде едно цяло – и Бог да бъде всичко у всички (срв. I Кор. 15:28).“

Председателят на църковното настоятелство изказа благодарност на Негово Светейшество за посещението и отслужването на светата Литургия и в израз на синовна обич му поднесе скромен подарък.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg